

Komandi partur:

Komandi partur verður ein søga um eina familju í Havn, sum er grundað á upp til 100 ára gomul post kort hjá Valborg hjá gamla Knút skómakaranum.

Poula og ommudóttirin spæla gekk.

Poula og Jógvan saman við børnunum frá vinstri: Marjun, Malan, Óli Andreas og Kristina.

Golda Meir í Kollafirði

Poula er ein av teimum fyrstu kvinnunum í Føroyum, sum kom uppí kommunupolitikk. Helst var hon tann fyrsta uttanfyri Havnina, har tað var Malla Samuelsen.

Poula hevur greitt frá, at hon ein dagin í 1970 saman við Jógvani stóð og tók eplir upp, tá ið ein maður kom fram við. Prátið teirra millum kom inn á, at nú skuldi stillast upp til

tær tóku við júst á kvinnuárinum 1975.

Poula hevur eisini verið virkin á øðrum økjum og hevur verið í hesum nevndum: Barnaverndini 1970 - 2000
Valstýrinum 1970 - 2006
Bjargingarfelagnum frá 1978 - 1993
Kirkjuráðnum 1969 - 1981
Fornminnisfelagnum 1984

val. Tá ið maðurin fer frá teimum, heldur hann fyri, at “vit stilla teg upp Poula”. “Á ja, hvat tá,” ella okkurt líknandi hevði hon svarað. Men sama ger, tá listin kom fram, var Poula uppi á, og hon varð eisini vald.

Tað hevur verið sagt, at teir menn sum tóku hetta stig, hildu, at tað hendi nóg so lítið í bygdini, so tað kundi verið brúk fyri einum konufólki!

Poula var í kommunustýrinum fram til 1984. Her var hon millum annað limur í heilsu- og byggingevndini og í renovatiónsnevndini.

Hon kann sigast at hava verið ein slóðbrótari fyri kvinnusakina á hesum økinum. Hetta kom eisini fram í Kvinnutíðindum fyra ár seinni. Í 1970 blivu fyra kvinnur valdar í bygðaráðini, og

Poula arbeiðdi nógv fyri at samla pening til eitt eldrasambýli í Kollafirði og var við til at keypa húsini, har tað er í dag.

Undan tí arbeiðdi hon við heimahjálpinu. Hon fór við Jóhannu Johannesen úr Vestmanna húsagongd, fyri at finna fólk at arbeiða við hesum. Tað gekk striltið, til tær fingi Honnu Fagraklett og Siggu Hansen at hjálpa til.

Eisini hevur hon á annan hátt verið virkin fyri pensjónistar. Hon hevur verið í í áhugabólkinum fyri pensjónistar í Kollafirði, og hon varð vald í Eldraráðið hjá Tórshavnar kommunu 2005.

Eisini hevur hon arbeitt á Dagtilhaldinum frá 1988 - 2003.

Poula var so virkin, at hon kom at verða kallað Golda Meir í Kollafirði. Hetta var avgjørt ikki niðursetandi. Golda Meir var ein av teimum leiðandi í fyrstu søguni hjá Ísrael, og hon gjørdist eisini forsætismálaráðharri 1969-1974. So at vera sammett við hana er ein heiður, sum hon hevur uppiborið.

Poula var eitt konubrot, tað er eingin ivi um tað. Alt hetta merkti, at hon var nokk so nógv frá húsum. Men eg hevði mínar royndir at húsast einsamallur í Mykinesi, so tað var ikki nakað trupulleiki.

Eg havi sjálvur ikki lagt nakað serligt í at koma í nevndir. Eina ferð kom eg í havnanevndina. Har varð hildin ein fundur, men tá var eg burturstaddur. Men tað legði eg ikki so nógv í.

Børnini

Vit fingi 6 børn í tíðarskeiðnum 1952 - 1969: Malan, Hansina, Kristina, Jákup Marius, Marjun og Óli Andreas. Malan er fødd í desember 1952 og arbeiðir í dag sum námsfrøðingur hjá Almannaverkinum. Hansina (f. 1955) var fjølbrekað, sum tað kallast í dag. Hon kundi einki. Tó hildu vit, at eyguni vístu, at hon hevði skil. Tá á døgum var onki tilboð fyri slík børn uttan at senda tey niður. Men Hansina fekk tað gott niðri til hon doyði 9 ára gomul. Tá vóru ikki nógvir vitjunarmøguleikar. Men tá eg seinni fór út at sigla kom eg til Danmarkar og hevði tá móguleika fyri at vitja hana.

Kristina var fødd í mars 1958, og hon

Borgmeisterin tók ímóti, tá tey fluttu inn á Boðanesheimið.

Urtagarðurin hjá Poulu og Jógvani í Mykinesi var í einari holu eystan fyri húsini. Holan kom, tá ein bumba bleiv kastað mótir húsinum undir krígunum.

arbeiðir sum politistur í Havn. Jákup Marius var føddur í november 1959. Hann var føddur umborð á doktorabátinum á veg úr Kollafirði til Havnar. Hann var føddur ov tíðliga. Orsøkin var kanska tann, at Poula fekk ein skelk, tá ið tað frættist, at Jákup í Handanástovu var dottin oman sum umrøtt í seinasta parti. Drongurin bleiv uppkallaður eftir Jákupi og eftir abbanum í Kollafirði.

Út á várið í 1960 fekk Jákup Marius eitt so herviligt krim. Brimið stóð í grasið, so tað var ikki hugsingur um at koma av oynni. Hann kláraði ikki sjúkuna og doyði. Hann er jarðaður í Mykinesi.

Tá ið Poula gjørdist við barn aftur - í 1963 - avgjördu vit at flyta til Kollafjarðar. Marjun varð fødd í Kollafirði í september 1963. Hon arbeiðir á skrivstovuni hjá Tórshavnar kommunu. Óli Andreas kom í mei 1969. Hann er maskinmeistari eins og eg, og hann arbeiði á SEV á Sundi.

Nú eru vit bæði so blivin nakað til aldurs og búgva á Boðanesheiminum. Her er gott at vera. Vit hava tað hampiliga gott eftir aldrinum. Hvønn dag, tað viðrar, fari eg ein gongutúr saman við øðrum sum búgva her.

So er tað eisini so hugaligt at frætta frá gomlum vinum. Mánamorgunin fekk eg eina heilsan frá Johannes Nysted. Hann er ættaður úr Hvannasundi men er uppvaksin í Svínøi. Vit lærdu saman á smiðjuni hjá Samson í Klaksvík beint eftir kríggið. Vit gingu eisini saman á maskinmeistaraskúla. Tá vóru tíðirnar so ringar, so hann flutti niður til Danmarkar og kom at sigla sum maskinmeistari í mong ár.

Nú var hann komin til Føroya at fylgja fostursystriini Anni Mallu til gravar. Vit eru nakað javngamlir, hann er 91 ár og væl fyri á allan hátt. Hann var raskur og skikkiligur, og trúfastur er hann eisini. Hann vitjaði okkum, tá ið hann ferðaðist í Føroyum í fjør.

Tøkk til Poulu og Jógvan

Fari at takka Jógvani og Poulu fyri tey hugnaligu prátt, sum vit hava havt, og sum hava givið okkara lesarum hesa áhugaverdu frásøgn, sum er eitt gott íkast til okkara siðsøgu.

Í Mykinesi. Her lossa teir tilfar til nýggju brúnna niðri á bakkanum.